Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MELCHIOR WATHELET IŠVADA,
pateikta 2018 m. sausio 11 d.[1]

Byla C-488/16 P

Bundesverband Souvenir – Geschenke – EhrenpreiseeV
prieš

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybą (EUIPO)

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra – Žodinis prekių ženklas NEUSCHWANSTEIN – Prašymo paskelbti prekių ženklą negaliojančiu atmetimas – Absoliutūs atmetimo pagrindai – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai – Apibūdinamasis pobūdis – Geografinės kilmės nuoroda – Skiriamasis požymis – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas – Nesąžiningumas“

I. Įžanga

1. Savo apeliaciniame skunde ieškovė *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise eV* (toliau – BSGE) prašo panaikinti 2016 m. liepos 5 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise / EUIPO – Freistaat Bayern* (NEUSCHWANSTEIN) (T-167/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:391), kuriuo jis atmetė jos ieškinį dėl 2015 m. sausio 22 d. Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) penktosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 28/2014-5), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp BSGE ir *Freistaat Bayern* (Bavarijos žemė) (toliau – skundžiamas sprendimas), panaikinimo.

II. Ginčo aplinkybės

2. 2011 m. liepos 22 d. Bavarijos žemė, remdamasi 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1), pateikė Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO) paraišką įregistruoti žodinį žymenį NEUSCHWANSTEIN (toliau – ginčijamas prekių ženklas) kaip Europos Sąjungos prekių ženklą.

3. Pavadinimas NEUSCHWANSTEIN yra nuoroda į garsiąją Noišvanšteino pilį, esančią Švangau komunoje (Vokietija), kuri šiuo metu priklauso Bavarijos žemei ir buvo statoma 1869–1886 m. laikotarpiu, valdant Bavarijos Karaliui Liudvikui II, tačiau liko nebaigta.

4. Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priskiriamos prie peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti (toliau – Nicos sutartis) 3, 8, 14–16, 18, 21, 25, 28, 30, 32–36, 38 ir 44 klasių.

1 Originalo kalba: prancūzų.

5. 2011 m. rugsėjo 2 d. Europos Sąjungos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 166/2011, ir prekių ženklas buvo įregistruotas 2011 m. gruodžio 12 d. numeriu 10144392.

6. Remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktu, siejamu su jo 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais, 2012 m. vasario 10 d. BSGE pateikė prašymą paskelbti ginčijamą prekių ženklą negaliojančiu visų šios išvados 4 punkte nurodytų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

7. 2013 m. spalio 21 d. EUIPO anuliavimo skyrius atmetė prašymą paskelbti ginčijamą prekių ženklą negaliojančiu ir nusprendė, kad jis nėra sudarytas nei iš nuorodos, galinčios nurodyti geografinę kilmę, nei iš kitų nagrinėjamoms prekėms ir paslaugoms būdingų ypatybių, todėl nebuvo pažeistas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas. Be to, jis nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, jog nagrinėjamas prekių ženklas yra skiriamasis nagrinėjamų prekių ir paslaugų atžvilgiu, nebuvo pažeistas to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktas. Galiausiai ji nusprendė, kad BSGE neįrodė, jog paraiška įregistruoti ginčijamą prekių ženklą buvo pateikta nesąžiningai, taigi nebuvo pažeistas minėto reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punktas.

8. 2013 m. gruodžio 20 d. BSGE, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

9. 2015 m. sausio 22 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) EUIPO penktoji apeliacinė taryba patvirtino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir atmetė apeliaciją. Visų pirma ji nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas nenurodo geografinės kilmės, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, ir jis turi pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą reikalaujamą skiriamąjį požymį. Be to, ji manė, kad taip pat nebuvo įrodytas Bavarijos žemės nesąžiningumas, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punktą.

III. Ieškinys Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

10. 2015 m. balandžio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo BSGE ieškinį, kuriame ji prašė panaikinti 2015 m. sausio 22 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimą.

11. Grįsdama savo ieškinį ji remiasi trimis pagrindais, siejamais su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu ir šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

12. Pirmiausia Bendrasis Teismas išnagrinėjo antrąjį pagrindą, kuriame BSGE tvirtino, kad EUIPO penktoji apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nes manė, kad ginčijamas prekių ženklas nėra nuoroda, apibūdinanti nagrinėjamas prekes ir paslaugas. Jis atmetė šį pagrindą skundžiamo sprendimo 27 punkte iš esmės nuspręsdamas, kad Noišvanšteino pilis visų pirma yra muziejinio pobūdžio vieta ir kad ji nėra prekių gamybos ar paslaugų teikimo vieta, todėl ginčijamas prekių ženklas negali nurodyti prekių ir paslaugų, kuriuos jis žymi, geografinės kilmės.

13. Bendrasis Teismas taip pat atmetė pirmąjį pagrindą, kuriame BSGE tvirtino, kad EUIPO penktoji apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą, nes manė, kad ginčijamas prekių ženklas turi skiriamąjį požymį. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 41 ir 42 punktuose jis iš esmės nusprendė, kad nagrinėjamos prekės ir paslaugos yra plataus vartojimo prekės ir kasdienės paslaugos, kurios skiriasi nuo suvenyrų ir kitų su turizmu susijusių paslaugų vien pavadinimu, ir kad žodinis elementas, iš kurio sudarytas ginčijamas prekių ženklas, yra išgalvotas pavadinimas, neturintis apibūdinamojo pobūdžio ryšio su parduodamomis prekėmis ir teikiamomis paslaugomis.

14. Galiausiai Bendrasis Teismas atmetė trečiąjį pagrindą, kuriame BSGE tvirtino, kad EUIPO penktoji apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktą, nes manė, jog negali būti įrodytas Bavarijos žemės nesąžiningumas. Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 55 punkte jis nusprendė, kad BSGE nepateikė įrodymų, kurie galėtų pagrįsti objektyvias aplinkybes, kuriomis Bavarijos žemė būtų galėjusi žinoti apie tai, kad BSGE arba kitos trečiosios šalys prekiauja kai kuriomis nagrinėjamomis prekėmis ir teikia kai kurias nagrinėjamas paslaugas.

15. Todėl Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

IV. Procesas Teisingumo Teisme

16. Savo apeliaciniu skundu BSGE Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti prekių ženklo NEUSCHWANSTEIN registraciją ir

– priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

17. EUIPO prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš BSGE bylinėjimosi išlaidas.

18. Bavarijos žemė prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš BSGE bylinėjimosi išlaidas, įskaitant jos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

19. 2017 m. lapkričio 29 d. surengtas teismo posėdis; per jį BSGE, EUIPO ir Bavarijos žemės buvo paprašytos sakydamos kalbas sutelkti dėmesį į apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrojo pagrindo pirmą dalį.

V. Dėl apeliacinio skundo

20. Atsižvelgiant į Teisingumo Teismo prašymą, šioje išvadoje dėmesys bus sutelktas į apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrojo pagrindo pirmą dalį.

A. Dėl pirmojo pagrindo antros dalies, siejamos su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

1. Šalių argumentai

21. Pirmojo pagrindo antroje dalyje BSGE kaltina Bendrąjį Teismą nepaisius bendrojo intereso, kuriuo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas, ir jurisprudencijos, suformuotos visų pirma 1999 m. gegužės 4 d. Sprendime *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230), kai skundžiamo sprendimo 27 punkte jis nusprendė, kad pati Noišvanšteino pilis nėra prekių gamybos ar paslaugų teikimo vieta, todėl ginčijamas prekių ženklas negali būti nuoroda į prekių ir paslaugų, kurie juo žymimi, geografinę kilmę.

22. BSGE tvirtina, kad Noišvanšteino pilies geografinę vietą galima nustatyti, todėl žymuo NEUSCHWANSTEIN gali būti geografinės kilmės nuoroda, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nes šioje vietoje parduodamos prekės ir teikiamos paslaugos, žymimos ginčijamu prekių ženklu.

23. EUIPO ir Bavarijos žemė pritaria Bendrojo Teismo 27 punkte pateiktai analizei.

24. EUIPO tvirtina, kad iš bylos medžiagos nematyti, jog ginčijamas prekių ženklas naudojamas prekiaujant konkrečiais suvenyrais ir siūlant nagrinėjamas paslaugas, dėl ko atitinkama visuomenės dalis galėtų manyti, kad tai yra geografinės kilmės nuoroda. Ji mano, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos yra plataus vartojimo, neturi specifinių ypatybių ir suvenyrais gali tapti tik pažymėtos žymeniu NEUSCHWANSTEIN.

25. Bavarijos žemė mano, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas gali būti naudojamas kaip pagrindas neregistruoti objektų pavadinimų, kurių geografinę vietą galima nustatyti, kaip Europos Sąjungos prekių ženklų, tačiau tik tuo atveju, kai žymuo objektyviai apibūdina juo žymimas prekes ir paslaugas, o taip nėra prekių ir paslaugų, kurie žymimi ginčijamu prekių ženklu, atveju.

26. Iš tiesų, Bavarijos žemė tvirtina, kad malonių emocijų arba teigiamų asociacijų, kurių ginčijamas prekių ženklas gali sukelti atitinkamai visuomenės daliai, ir prekybos juo žymimomis prekėmis ir paslaugomis vietos negali pakakti, kad būtų galima manyti, jog žymuo NEUSCHWANSTEIN yra geografinės kilmės nuoroda, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

2. Vertinimas

27. Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktas draudžia registruoti Europos Sąjungos prekių ženklus, kuriuos sudaro tik žymenys arba nuorodos, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti, be kita ko, geografinei prekės arba paslaugos, kurių prekių ženklą prašoma įregistruoti, kilmei.

28. Pagal nusistovėjusią jurisprudenciją „taip [Reglamento Nr. 207/2009] [7] straipsnio 1 dalies c punktu siekiama užtikrinti bendrąjį interesą, reikalaujantį, kad prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, kategorijas apibūdinantys žymenys ar nuorodos galėtų būti visų nevaržomai naudojami, įskaitant jų naudojimą kaip kolektyvinių prekių ženklų arba sudėtiniuose ir vaizdiniuose prekių ženkluose. Todėl šia nuostata neleidžiama, kad įregistravus prekių ženklą tokius žymenis ar nuorodas galėtų naudoti tik viena įmonė“ [2].

29. Konkrečiau kalbant apie žymenis ir nuorodas, kurie gali būti naudojami geografinei kilmei ir visų pirma geografiniams pavadinimams nurodyti, Teisingumo Teismas nusprendė, kad „bendrasis interesas reikalauja išsaugoti teisę nevaržomai naudoti žymenis arba nuorodas, galinčias nurodyti prekių, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, kategorijų geografinę kilmę, konkrečiai – geografinius pavadinimus, dėl jų gebėjimo ne tik nurodyti aptariamų prekių ar paslaugų kategorijų kokybę ir kitas savybes, bet ir daryti įvairią įtaką vartotojų pomėgiams, pavyzdžiui, susiejant prekes ar paslaugas su vieta, kuri gali sukelti teigiamų emocijų“ [3].

30. Remdamasis šiuo bendrojo intereso argumentu Teisingumo Teismas nusprendė, kad reikia išnagrinėti, ar geografinis pavadinimas nurodo vietą, kuri atitinkamos visuomenės dalies būtų faktiškai arba galimai suvokiama kaip susijusi su nagrinėjamų prekių arba paslaugų kategorija, ir jeigu taip būtų, turi būti atsisakyta registruoti tokį pavadinimą kaip Europos Sąjungos prekių ženklą [4].

2 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimas *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 25 punktas). Šiuo klausimu taip pat žr. 2003 m. balandžio 8 d. Sprendimą *Linde ir kt.* (C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 73 punktas), 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimą *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244, 52 punktas), 2003 m. spalio 23 d. Sprendimą *VRDT / Wrigley* (C-191/01 P, EU:C:2003:579, 31 punktas), 2004 m. vasario 12 d. Sprendimą *Koninklijke KPN Nederland* (C-363/99, EU:C:2004:86, 54 punktas), 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 37 punktas), 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *BSH / VRDT* (C-126/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2065, 19 punktas) ir 2017 m. liepos 6 d. Sprendimą *Moreno Marín ir kt.* (C-139/16, EU:C:2017:518, 23 punktas).

3 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimas *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 26 punktas).

4 Žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 31–33 punktai ir 37 punktas).

31. Iš tiesų reikalavimas, kad taip būtų arba galėtų būti susieti atitinkamos prekės arba paslaugos ir geografinis pavadinimas, kyla iš pačios sąvokos „geografinė *kilmė*“. Siekiant atsisakyti geografinį pavadinimą įregistruoti kaip Europos Sąjungos prekių ženklą, reikia, kad šis pavadinimas galėtų nurodyti kilmę, t. y. sąsają tarp prekės arba paslaugos ir geografinio pavadinimo [5], nes pats geografinis pavadinimas savaime nenurodo tokios kilmės. Vadovaujantis labai geru pavyzdžiu, kurį pateikė generalinis advokatas G. Cosmas, niekas negalėtų manyti, kad plunksnakočių „MontBlanc“ kilmė siejama su to paties pavadinimo kalnu [6].

32. Vis dėlto, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, šios sąsajos tarp prekės ir geografinės vietovės egzistavimas priklauso ne tik nuo vietos, kur ši prekė buvo arba galėtų būti pagaminta, bet ir nuo kitų sąsajos elementų, pavyzdžiui, vietos, kur ši prekė buvo sukurta ir suprojektuota [7].

33. Skundžiamo sprendimo 27 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad Noišvanšteino pilis yra ne geografinė, o muziejinė vieta, kurios pagrindinė funkcija yra paveldo išsaugojimas, o ne suvenyrų gamyba ar prekyba jais ar paslaugų teikimas. Be to, Bendrojo Teismo nuomone, Noišvanšteino pilis nėra žinoma dėl suvenyrų, ten negaminamų, o tik parduodamų turizmo tikslais. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad žymuo NEUSCHWANSTEIN negali būti geografinės kilmės nuoroda, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

34. Žinoma, šiame savo sprendimo punkte Bendrasis Teismas konstatavo tam tikras faktines aplinkybes, kurios negali būti ginčijamos apeliacinėje instancijoje, išskyrus atvejį, kai faktai yra iškraipyti, tačiau to BSGE neteigia.

35. Vis dėlto tam tikrų faktinių aplinkybių, įskaitant visų pirma tai, kad žymeniu NEUSCHWANSTEIN nurodoma geografinė kilmė, teisinį vertinimą galima nagrinėti nagrinėjant šį apeliacinį skundą.

36. Manau, kad klausimas, ar, kaip tvirtina BSGE, Noišvanšteino pilis yra geografinė vieta, ar ne arba ar ji tokia garsi, kad, atitinkamos visuomenės dalies suvokimu, pavadinimas NEUSCHWANSTEIN yra svarbesnis nei vietos, kur yra pilis, pavadinimas (t. y. Švangau komuna), neturi lemiamos reikšmės. Kita vertus, svarbu, kad Europos Sąjungos prekių ženklą sudarantys žymenys arba nuorodos galėtų būti naudojami kaip pagrindas nurodant juo žymimų prekių arba paslaugų geografinę *kilmę*.

37. Būtent dėl šios priežasties BSGE kaltina Bendrąjį Teismą prekybos suvenyrais vietos nepripažinus kaip sąsajos elemento, kuris galėtų susieti šias prekes su žymeniu NEUSCHWANSTEIN ir taip nurodyti geografinę kilmę, kaip tai suprantama pagal 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230) 36 punktą.

38. Šiam kaltinimui nepritariu dėl toliau nurodytų priežasčių.

39. Pirmiausia reikia pažymėti, kad teisiniu požiūriu ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės yra ne suvenyrai, bet į skundžiamo sprendimo 3 punkte nurodytas klases patenkančios prekės, pavyzdžiui, marškinėliai, peiliai, šakutės, lėkštės, arbatinukai ir t. t. Iš tiesų pagal Nicos sutartį nėra klasės pavadinimu „suvenyrai“, nes jei tokia būtų, ji būtų tokia heterogeninė, kad negalėtų nurodyti konkrečios prekių kategorijos. Be to, kadangi suvenyrai primena asmenį, vietovę arba įvykį, jie yra emociją sukeliantis objektas. Žmogaus emocijos negali būti žymimos Europos Sąjungos prekių ženklu, nes jos nėra prekės ar paslaugos, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Todėl, priešingai, nei teigia BSGE, šiame apeliaciniame skunde klausimas keliamas ne dėl suvenyrų, o dėl plataus vartojimo prekių geografinės kilmės.

5 Šiuo klausimu žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 33 punktas) ir generalinio advokato G. Cosmas išvadą sujungtose bylose *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1998:198, 35–37 punktai).

6 Žr. generalinio advokato G. Cosmas išvadą sujungtose bylose *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1998:198, 35 punktas).

7 Žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 36 ir 37 punktai).

40. Kalbant apie prekybos vietą kaip apie prekės sąsajos su geografine vieta elementą, pažymėtina, kad iš 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230) 36 punkto matyti, kad Teisingumo Teismas sąsajos elementų neapribojo nagrinėjamų prekių gamybos vieta, nes jis nusprendė, kad „negalima atmesti galimybės, kad ryšys tarp prekių kategorijos ir geografinės vietos gali priklausyti nuo kitų sąsajos elementų, pavyzdžiui, to, kad prekė buvo sukurta ir suprojektuota atitinkamoje geografinėje vietoje“.

41. Vis dėlto tai nebūtinai reiškia, kad prekybos vieta gali būti prekės arba paslaugos ir atitinkamos vietos sąsajos elementas, ir tai galioja taip pat ir suvenyrų atveju. Kaip savo apeliacinio skundo 28 punkte pažymi BGSE, visiškai įmanoma, kad suvenyras, žymimas ginčijamu prekių ženklu, būtų parduodamas už Noišvanšteino pilies apylinkių ribų. Vien tokios galimybės buvimas sustiprina argumentą, kad prekybos ginčijamu prekių ženklu žymima preke vieta nebūtinai yra elementas, siejantis šią prekę su Noišvanšteino pilimi.

42. Galiausiai, pati prekybos vieta negali nurodyti geografinės kilmės, nes prekės pardavimo vieta neapibūdina jos ypatybių, kokybės ir kitų savybių [8], todėl atitinkama visuomenė negali prekei priskirti ypatybių, kokybės ar kitų savybių remdamasi tuo, kad ji buvo nupirkta konkrečioje geografinėje vietoje. Kita vertus, atitinkama visuomenė gali matyti tokį ryšį tarp prekės ir jos gamybos arba jos sukūrimo ar jos suprojektavimo geografinės vietos ir manyti, kad prekė pasižymės atitinkamomis ypatybėmis, kokybe ar kitomis savybėmis (visų pirma techninėmis, tradicijų, amatų požiūriu), nes ji buvo pagaminta arba sukurta ir suprojektuota konkrečioje geografinėje vietovėje. Pavyzdžiui, atitinkama visuomenė susieja tam tikrus kokybinius parametrus su Limožo porcelianu, todėl porceliano gaminių atžvilgiu žymuo „Limoges“ apibūdina geografinę kilmę.

43. Šiuo atveju BSGE netvirtina, kad atitinkama visuomenė susieja arba galėtų susieti tam tikras ypatybes, kokybinius parametrus ar kitas savybes su prekėmis ir paslaugomis, kurios žymimos ginčijamu prekių ženklu dėl to, kad jos parduodamos Noišvanšteino pilyje. Iš tiesų, kaip skundžiamo sprendimo 27 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, „Noišvanšteino pilis nėra žinoma dėl suvenyrų, kurie ten parduodami, ar dėl paslaugų, kurios ten teikiamos“.

44. Dėl šių priežasčių manau, kad skundžiamo sprendimo 27 punkte nuspręsdamas, kad ginčijamas prekių ženklas negali nurodyti juo žymimų prekių ir paslaugų geografinės kilmės, Bendrasis Teismas, aiškindamas ir taikydamas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, nepadarė teisinės klaidos. Taigi pirmojo pagrindo antroji dalis atmestina.

B. Dėl antrojo pagrindo pirmos dalies, siejamos su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

1. Šalių argumentai

45. Antrojo pagrindo pirmoje dalyje BSGE iš esmės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 41 ir 42 punktuose nusprendęs, kad ginčijamas prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą, nes nepakanka suvenyrų pažymėti tik žymeniu NEUSCHWANSTEIN, kad ginčijamu prekių ženklu pažymėtas prekes ir paslaugas būtų galima atskirti nuo tų, kurios parduodamos ir teikiamos Noišvanšteino pilies apylinkėse.

46. Be to, BSGE tvirtina, kad Bendrasis Teismas remiasi ciklišku argumentavimu, skundžiamo sprendimo 41 punkte tvirtindamas, kad žymuo NEUSCHWANSTEIN žymi ne tik pilį kaip muziejinę vietą, bet ir patį ginčijamą prekių ženklą. Tas pats taikytina ir skundžiamo sprendimo 42 punktui, kuriame Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas prekių ženklas leistų prekiauti juo pažymėtais

8 Žr. 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 50 punktas).

produktais ir paslaugomis, kurių kokybę galėtų kontroliuoti Bavarijos žemė, tačiau tai yra ne žymens NEUSCHWANSTEIN skiriamojo požymio rodiklis, bet jo įregistravimo Europos Sąjungos prekių ženklu pasekmė. Taip darydamas Bendrasis Teismas iš anksto nulemia sprendimą dėl klausimo, ar žymuo galėtų būti Europos Sąjungos prekių ženklas, ar ne.

47. EUIPO ir Bavarijos žemė tvirtina, kad antrojo pagrindo pirmoji dalis yra nepriimtina, kadangi joje nekeliamas teisės klausimas, o siekiama, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų žymens NEUSCHWANSTEIN skiriamąjį požymį. EUIPO pažymi, kad įprastai verslo pasaulyje muziejai, kultūrines vietas arba turistines ar kultūrines teritorijas eksploatuojančios bendrovės prekiauja prekėmis savo vardu ir jų pavadinimai naudojami kaip prekių ženklai.

48. Bavarijos žemė papildomai tvirtina, kad antrojo pagrindo pirma dalis yra nepagrįsta. Ji teigia, kad Bendrasis Teismas nustatė, jog suinteresuotieji asmenys žino, kad turistines pramogas ir muziejus valdo bendrovės, kurios teikia ne tik kultūrines pramogas, bet dabar taip pat dar gamina ir prekiauja prekėmis savo vardu, kad papildytų savo pagrindinę paslaugą. Skundžiamo sprendimo 43 punkte Bendrasis Teismas taip pat pagrįstai nurodė, kad atitinkama visuomenė ginčijamą prekių ženklą suvokia ne tik kaip nuorodą į pilį, tačiau taip pat bent jau „kaip nagrinėjamų prekių ir paslaugų komercinės kilmės nuorodą“.

2. Vertinimas

a) Dėl priimtinumo

49. Kaip EUIPO ir Bavarijos žemė, manau, kad BSGE kaltindama Bendrąjį Teismą pagrindus žymens NEUSCHWANSTEIN skiriamąjį požymį tuo, kad jis nurodo ne tik pilį kaip muziejų, bet ir patį ginčijamą prekių ženklą, siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų šį žymenį, kuris, jos manymu, neturi skiriamojo požymio ir atitinkamos visuomenės neturėtų būti suvokiamas kaip nurodantis pilį. Iš nusistovėjusios Teisingumo Teismo jurisprudencijos[9] matyti, kad dėl tokių argumentų negalima pateikti apeliacinio skundo, nebent buvo iškraipytos faktinės aplinkybės ir įrodymai, tačiau šiuo atveju to teigta nebuvo.

50. Kita vertus, kadangi BSGE kaltina Bendrąjį Teismą nepakankamai motyvavus teiginį, kad ginčijamas prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, ji iškelia teisės klausimą, kuris gali būti iškeltas apeliaciniame skunde[10].

b) Dėl esmės

51. Vadovaujantis nusistovėjusia jurisprudencija, sprendime turi būti pateikiami aiškūs ir nedviprasmiški Bendrojo Teismo motyvai, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suvokti priimto akto pagrindimą, o Teisingumo Teismas – vykdyti jam pavestą teisminę priežiūrą[11].

52. Dėl toliau nurodytų priežasčių manau, kad skundžiamo sprendimo 41–43 punktuose netrūksta motyvų.

9 Žr. 2000 m. liepos 4 d. Sprendimą *Bergaderm ir Goupil / Komisija* (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 35 punktas), taip pat 1994 m. rugsėjo 26 d. Nutartį *X / Komisija* (C-26/94 P, EU:C:1994:346, 13 punktas) ir 2012 m. kovo 9 d. Nutartį *Atlas Transport / VRDT* (C-406/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:136, 32 punktas).

10 Žr. 2011 m. liepos 5 d. Sprendimą *Edwin / VRDT* (C-263/09 P, EU:C:2011:452, 63 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

11 Žr. 2010 m. spalio 14 d. Sprendimą *Deutsche Telekom / Komisija* (C-280/08 P, EU:C:2010:603, 136 punktas) ir 2013 m. sausio 24 d. Sprendimą *3F / Komisija* (C-646/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:36, 63 punktas).

53. Skundžiamo sprendimo 41 punkte iš esmės pažymima, kad ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos yra plataus vartojimo prekės ir kasdienės paslaugos, kurios nuo suvenyrų ir kitų su turistine veikla susijusių paslaugų skiriasi vien savo pavadinimu, nes jis reiškia ne tik pilį kaip muziejų, bet ir patį ginčijamą prekių ženklą. Dėl juo žymimų prekių ir paslaugų Bendrasis Teismas nusprendė, kad tomis prekėmis Noišvanšteino pilyje buvo tik prekiaujama, tačiau jos ten nebuvo gaminamos ir ne visos nagrinėjamos paslaugos buvo siūlomos vietoje.

54. Nagrinėjamų prekių ir paslaugų apibūdinimas kaip plačiajam vartojimui skirtų prekių ir kasdienių paslaugų, kurios nuo kitų prekių (suvenyrų) ir su turistine veikla susijusių paslaugų skiriasi vien pavadinimu, yra faktinių aplinkybių konstatavimas, kurio BSGE negali skųsti apeliacine tvarka, išskyrus faktų iškraipymo, o ji to nenurodė, atvejį. Tas pats taikytina teiginiui, kad, pirma, ginčijamu prekių ženklu žymimos prekės nebuvo pagamintos Noišvanšteino pilyje, o ten buvo tik parduodamos ir, antra, ne visos ginčijamu prekių ženklu žymimos paslaugos buvo teikiamos vietoje.

55. Priešingai, nei tvirtina BSGE, Bendrojo Teismo argumentavimas, kad žymuo NEUSCHWANSTEIN kartu yra ir ginčijamas prekių ženklas, ir pilis, kur juo žymimos prekės ir paslaugos yra parduodamos, nėra ciklišKas.

56. Jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, žymuo NEUSCHWANSTEIN neapibūdina juo žymimų prekių ir paslaugų geografinės kilmės, *a priori* niekas nedraudžia Bavarijos žemei įregistruoti kaip Europos Sąjungos prekių ženklo muziejinės vietos, kurios savininkė ji yra. Tokiu atveju normalu, kad šios vietos pavadinimas ir prekių ženklas sutaps.

57. Toliau skundžiamo sprendimo 42 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad žymuo NEUSCHWANSTEIN neapibūdina ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų, remdamasis tuo, kad vien jo pavadinimas, žymintis nagrinėjamas prekes ir paslaugas, leidžia atskirti jas nuo kitų įmonių prekių ir paslaugų.

58. Visų pirma, kaip jau minėjau šios išvados 39 punkte, Nicos sutartyje nėra prekių ar paslaugų klasės, kurios pavadinimas „suvenyrai“. Todėl Bendrasis Teismas pagrįstai nagrinėjo klausimą, ar žymuo NEUSCHWANSTEIN apibūdina prekes ir paslaugas, skirtas plačiajam vartojimui ir kasdienai, o ne suvenyrus.

59. Remiantis nusistovėjusia jurisprudencija, Europos Sąjungos prekių ženklas negali būti apibūdinamojo pobūdžio, tačiau jis turi „leist[i] identifikuoti prekę, kuriai jį prašoma įregistruoti, kaip kilusią iš konkrečios įmonės ir atskirti ją nuo kitų įmonių prekių“ [12].

60. Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad atsižvelgiant į tai, jog žymuo NEUSCHWANSTEIN yra išgalvotas pavadinimas, reiškiantis „naują gulbės akmenį“, jis negali apibūdinti ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų, nes jis neapibūdina jų savybių, kaip yra, pavyzdžiui, žodinio žymens „ecoDoor“, kuriuo žymimos energiją taupančios prekės, atveju [13].

61. Šiuo atveju, kaip teigia BSGE, vienintelis ryšys, kuris galėtų būti tarp žymens NEUSCHWANSTEIN ir ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų, yra prekybos jais vieta pilies tuo pačiu pavadinimu apylinkėse. Kaip paaiškinau šios išvados 42 punkte, prekybos vieta nėra ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų savybė [14].

12 Žr. 1999 m. gegužės 4 d. Sprendimą *Windsurfing Chiemsee* (C-108/97 ir C-109/97, EU:C:1999:230, 46 punktas). Šiuo klausimu taip pat žr. 2002 m. birželio 18 d. Sprendimą *Philips*(C-299/99, EU:C:2002:377, 35 punktas), 2003 m. balandžio 8 d. Sprendimą *Linde ir kt.* (C-53/01–C-55/01, EU:C:2003:206, 40 punktas) ir 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimą *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244, 62 punktas).

13 Žr. 2014 m. liepos 10 d. Sprendimą *BSH / VRDT* (C-126/13 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2065, 24–27 punktai).

14 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų taikymo sritys sutampa, nes apibūdinantis žymuo negali būti skiriamasis. Žr. 2004 m. vasario 12 d. Sprendimą *Koninklijke KPN Nederland* (C-363/99, EU:C:2004:86, 67, 85 ir 86 punktai) ir 2011 m. kovo 10 d. Sprendimą *Agencja Wydawnicza Technopol / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 46 ir 47 punktai).

62. Taigi, galima labai aiškiai suprasti Bendrojo Teismo argumentus, kuriais remiantis tik neapibūdinamojo žymens NEUSCHWANSTEIN (kuris, visuomenės nuomone, neturi jokio ryšio su nagrinėjamomis prekėmis ir paslaugomis, išskyrus prekybos jais vietą to paties pavadinimo pilyje) nurodymas leidžia atitinkamai visuomenei atskirti tas prekes ir paslaugas nuo kitų įmonių prekių ir paslaugų.

63. Skundžiamo sprendimo 43 punkte Bendrasis Teismas atmetė BSGE ir EUIPO penktosios apeliacinės tarybos argumentus, kuriais remiantis žymuo NEUSCHWANSTEIN yra reklamos priemonė arba lozungas. Kita vertus, jis konstatavo, kad jis leidžia atitinkamai visuomenei atskirti ginčijamu prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų komercinę kilmę ir prisiminti apsilankymą pilyje. Iš tiesų ši dviguba funkcija yra neišvengiama muziejinės vietos savininko sprendimo įregistruoti pastarosios pavadinimą kaip Europos Sąjungos prekių ženklą pasekmė, ir tai tikrai nėra draudžiama. Bendrasis Teismas patvirtino žymens NEUSCHWANSTEI“ skiriamąjį požymį tiek, kiek jis leidžia atitinkamai visuomenei susieti ginčijamu prekių ženklu pažymėtas prekes ir paslaugas su Bavarijos žeme.

64. Dėl minėtų priežasčių antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

VI. Išvada

65. Dėl šių priežasčių ir nedarydamas poveikio kitų šio apeliacinio skundo pagrindų nagrinėjimui, siūlau Teisingumo Teismui atmesti pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrojo pagrindo pirmą dalį.